

Publicerad 2024-04-08 02:17 av Struntstrunt

Jag säljer mina strofer i tjog

Jag säljer mina strofer i tjog
leker med mig själv
och brister ut i gråt
det kan inte vara för sent

Låt världen beskåda
mina lungors bergartstjära;
sången med vibrerande eternit
på vingliga ben

Dra lass med sjäslig ökensand;
basunerar ut ekvilibristiska ideologier
från mina avhuggna knän,
det finns inget stop

Figurer syns genom rökridån
klockan är fyra
och alla kort ligger på bordet
fler insatser tas ej emot

Pistolkolven skaver mot min höft
jag har glömt bläckflaskan hemma;
strålande blickar synar min bluff
under bordet existerar lögnen

Jag lever för att leva
uttorkad inombords
problem med skev syn
retlig gikt spänner över min pannlob

Låt din skugga tjäna som skydd;
en bunker för bomben
den härliga klyvningen
som strör sitt ljus längst horisonten

Det mysiga mullret
richterskalan som löper amok
palmer i skymningens tid
vita stränder som förkolnas

Uppenbarligen talar vi inte sanning
inte om det sista kapitlet
resonerade lugn över vevradion
gammastrålarnas sista dans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Struntstrunt med Poeter.se id #105265 innehar upphovsrätten